

De olympische strijd tegen de giganten

Leipzig wil de Spelen van 2012 organiseren

[Achtergrond](#) - 12 februari 2004

(12 februari 2004) [Leipzig](#) in februari: een grauwe sluier hangt over de stad, het regent pijpenstelen. Haastig lopen de voetgangers over straat, nerveuze automobilisten zetten hun ruitenwissers op de snelste stand. De stad ziet er vandaag troosteloos uit. Hopelijk komen niet uitgerekend vandaag fans van de [Olympische Spelen](#) langs om de sfeer te proeven. Afgezien van een paar plakkaats met het kleurrijke vlammenlogo 'One Family' - ontworpen door het Amsterdamse bureau [Total Identity](#) - is er van die olympische sfeer niets te merken.

De fans van de Spelen hadden eigenlijk op 12 april 2003 op de Leipziger Marktplatz moeten staan. Op deze dag begon in de Saksische stad de droom van de Olympiade. [Leipzig](#), een stad van 500 duizend inwoners, nam het op tegen Frankfurt am Main, Hamburg, Stuttgart en Düsseldorf in de nationale voorronde. Leipzig bleek opgewassen tegen de vier rijke steden uit het Westen. De vergelijking met het 'David versus Goliath'-verhaal is echter nog niet van toepassing. Want op internationaal niveau wachten uitdagingen van een geheel andere orde. Naast Leipzig dingen metropolen als New York, Parijs, Madrid, Londen, Havana, Rio de Janeiro, Istanbul en Moskou mee naar de organisatie van de Olympische Spelen in 2012.

Desondanks heerst er optimisme: volgens enquêtes van de [Gesellschaft für Konsum-, Markt- und Absatzforschung \(GfK\)](#), die in december werden gehouden, staat 89 procent van de Duitsers achter Leipzig. In Saksen is de steun nog groter, maar liefst 96 procent van de bevolking steunt de stad. Die euforie is een troef, die de 'Olympiastrategen' nodig hebben, omdat het concept van het compacte model voor de Olympische Spelen de steun van de bevolking vereist. 91 Procent van de wedstrijden moet binnen een straal van 10 kilometer plaatsvinden. Zelfs de roeiers, die tot nu toe meestal buiten de stadsgrenzen moesten starten, zouden midden in het centrum van de Olympiade voor de medailles kunnen vechten. Drie weken lang vormt de Olympiade het hart van Leipzig en de regio. Rond 600 duizend gasten zullen door de straten stromen om de Spelen te beleven - dat is meer dan het bevolkingsaantal van de stad zelf. Dit kunnen New York of Moskou niet bieden.

Van 'nood' naar 'deugd'

De compactheid, die Leipzig in vergelijking met New York en Londen erg overzichtelijk maakt, veroorzaakt echter ook een probleem: Leipzig beschikt nog niet over genoeg hotelbedden voor de Olympische Spelen. [Het Internationaal Olympisch Comité \(IOC\)](#) eist een capaciteit van 42 duizend bedden. Slechts de helft daarvan is er al. De planners hebben uit een specifieke 'nood' van de stad - er is een grote leegstand van onroerend goed en woningen - een 'deugd' gemaakt en die heeft de naam *Residenzhotels* meegekregen. 9500 Leegstaande woningen worden tot hotels omgebouwd en na de Spelen weer als woningen verhuurd. Daarmee slaat men vijf vliegen in één klap: het gewenste beddenaantal wordt bereikt. Aan de eis van het IOC wordt op een milieuvriendelijke en economisch duurzame manier voldaan. Oude huizen, waarvan vele nog uit het eind van de negentiende eeuw stammen, kunnen van verval worden gered en de onroerend goedmarkt zou na de Spelen niet met nóg meer lege huizen opgezadeld zitten. Op 18 mei, als het IOC beslist over wie de Spelen van 2012 mag organiseren, zal duidelijk worden of het totaal nieuwe stadsconcept realiteit kan worden.

Wanneer de laatste maanden de woorden Leipzig en Olympische Spelen vielen, kwamen ook de termen Stasi en aftreding ter sprake. In oktober 2003 moest de chef van de Olympia GmbH, Dirk Thärichen, opstappen. Kort voor de Wende, in de herfst van 1989, had hij zich vrijwillig als soldaat bij 'Felix Dzierzynski' gemeld, een speciale militaire elite-eenheid van de [Stasi](#), de veiligheidsdienst van de DDR. Thärichen had daar openheid van zaken over gegeven en het was de meeste mensen duidelijk dat het deel uitmaken van die eenheid niet met de werkzaamheden van een [Inofficiële Mitarbeiter](#) van de Stasi kon worden vergeleken. Hij ging echter te ver toen hij coalities smeedde met reeds lang ontmaskerde Stasi-medewerkers en mensen die in DDR-dopingschandalen verstrikt waren geraakt.

De opvolger van Thärichen werd een man uit de economische sector, Peter Zühlsdorff. De inmiddels 63-jarige West-Berlijner geldt als integer en wordt zowel in het Oosten als in het Westen van Duitsland gewaardeerd. Onder zijn leiding werd het concept van *Residenzhotels* ontwikkeld. En er wordt voor méér zaken een beroep gedaan op de creativiteit van zijn team, want er zijn nog zeer veel uitdagingen, die moeten worden aangegaan. Een voorbeeld daarvan is de financiering van de Spelen. Hoe hoog de totale kosten zullen zijn, is nog onduidelijk. Tot nu toe is het alleen bekend hoe hoog de kosten van de eigenlijke organisatie zijn: 1,8 miljard euro. Door de verkoop van uitzendrechten, toegangskarten enzovoort, wordt met een overschot van tientallen miljoenen gerekend. Over alle andere uitgaven, zoals de infrastructuur en de sportfaciliteiten, zijn nog geen betrouwbare gegevens bekend. Daarop wordt tot

aan de herfst gestudeerd.

Eerst wacht Leipzig op de lente - met zonneshijn en kleurrijke straten - én de achttiende mei. Als het de stad op die datum lukt om door de IOC als 'candidate city' genomineerd te worden, kan de strijd van David tegen de olympische giganten daadwerkelijk beginnen. En wie weet, misschien groeit het kleine Leipzig door de winterregen van de grauwe februaridagen boven zichzelf én alle anderen uit.

Jana Hennig is Duitse en woont in Leipzig. Ze maakte in 1998-1999 deel uit van het Journalistenstipendium Nederland-Duitsland. Tijdens haar uitwisseling werkte ze bij Nova. Tegenwoordig werkt ze bij de Duitse zender MDR voor het programma MDR-Aktuell.

Vertaald door Anne-Will Fisser

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/2274/de-olympische-strijd-tegen-de-giganten>